

[Agerschou]

slag højtideligt. Det var ændringsforslag, der ville fjerne en stor del af det, der hedder formynderi og bureaukrati.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Socialministeren kan ikke eller vil ikke svare på de spørgsmål, man stiller til hende. Til gengæld formulerer hun et spørgsmål til mig: om jeg synes, det er rimeligt, at hun skal have en billigere daginstitutionsplads. Det interesserer mig overhovedet ikke, hvordan socialministerens personlige økonomi ser ud. Det, der interesserer mig, er, at hvis man vil spare penge – jeg går ud fra, at det går ud på det – ved at sætte forældrebetalingen op og så til gengæld lave lidt bedre rabatordninger helt i bunden, er det husstandsindkomster på 300.000–400.000 kr., dvs. to almindelige lønmodtagere ude på arbejdsmarkedet, som skal betale mange, mange tusinde kroner mere. Så får vi den vanvittige og urimelige situation, at det ikke kan betale sig, at den ene af dem er på arbejde. Det er det, der er problemet. Problemet er ikke – jeg kender i øvrigt ikke socialministerens husstandsforhold og hendes indkomstforhold i det hele taget – om hun skal have en lettelse i en daginstitutionsbetaling, som jeg ikke ved om hun har. Problemet er det andet, og det synes jeg at socialministeren skulle holde sig til.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg er ked af, at hr. Lykketoft forstod så lidt af mit spørgsmål. Det er fløjtende ligegyldigt med min personlige økonomi, det er jeg ganske enig i, men det er ikke ligegyldigt, om Kjeld Rasmussen i Brøndbyerne eller hvem som helst i en hvilken som helst socialdemokratisk kommune har henvendt sig til mig, fordi disse kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke føler, det er rimeligt, at kommunen skal give det samme tilskud til højtlønnede som til lavtlønnede. Det var det, jeg bad om et svar på, men det kan være ligegyldigt nu.

Til hr. Agerschou vil jeg gerne sige, at nu kan hr. Agerschou og partiformændene misforstå det, jeg har sagt, det er jo helt fint, men vi kan slå tilbage i referaterne. Jeg har anført én eneste ting i forbindelse med bistandshjælpen, og det var, at vi må da vel i hvert fald have en fælles interesse i ikke at

gøre disse mennesker, der ønsker at gå ud af systemet, fuldstændig til grin. Jeg er sikker på, at mange ønsker at tage jobbet, og det var det, der var mit budskab, og det er ikke bare et spørgsmål om at hæve niveauet eller være god eller ond. Det er et spørgsmål om, at vi ikke gør dem fuldstændig til grin ved, at det medfører et økonomisk tab at gå ud af bistandshjælpen og over i en mere perspektivrig tilværelse, hvor man føler, at man yder noget selv. Det var det, der var min sag, og det var det, jeg sagde, og det vil man så kunne se efter bagefter.

Pia Kjærsgaard (FP):

Selv om det er længe siden, synes jeg, at jeg vil svare den forhenværende statsminister, hr. Anker Jørgensen – som forhåbentlig bliver ved med at være forhenværende et godt stykke tid endnu – på, hvad der var aggressiv politik i mit indlæg. Hr. Anker Jørgensen må ikke komme med sådan en påstand uden at kunne sige, at der er et eller andet forkert i mit indlæg, at der er noget, der ikke passer, at der er noget, der ikke hænger sammen. Jeg synes faktisk, at det ville klæde hr. Anker Jørgensen at sige, hvad der er forkert, i stedet for bare at sige, at det er aggressiv politik. O.k., en gang imellem er man nødt til at være aggressiv for at få nogen til at lytte. Jeg er glad for, at hr. Anker Jørgensen har lyttet.

Desværre kan jeg ikke sige det samme om statsministeren, for det sker gang på gang, at man stiller statsministeren nogle spørgsmål, som statsministeren ikke besvarer. Det synes jeg ikke er særlig høfligt, og statsministeren gør ellers meget ud af at være en venlig og høflig mand, hvad jeg også synes at statsministeren ellers normalt er. Men jeg spurgte rent faktisk statsministeren, om der var en opgørelse over, hvor mange privatansatte der er lønnet af det offentlige.

Jeg synes, det er interessant, fordi statsministeren gør meget ud af at fortælle, hvor meget den private sektor er vokset. Men der er stadig væk en offentlig lønudgift, selv om personalet ikke er i den offentlige personalestatistik. Sådan er det, hr. statsminister, og jeg vil godt høre, om der er en opgørelse over, hvor mange det drejer sig om.

Statsministeren gjorde meget ud af arbejdsløsheden. Nu tror jeg ikke, at der er